

Zienswijze Stichting VMDLT

Het voorliggende wetsvoorstel leidt niet tot voldoende en tijdige reductie van de schadelijke stikstofdepositie. Bovendien bevat het wederom elementen die in strijd zijn met de dwingende eisen die worden opgelegd door de Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna).

Overigens is een reductie van de stikstofdepositie niet alleen noodzakelijk voor de natuur in de Natura 2000 gebieden maar voor alle natuur in Nederland. De schrikbarende afname van de biodiversiteit in grote delen van het land is mede een gevolg van de hoge stikstofbelasting. De Nederlandse overheid beschermt de natuur in ons land onvoldoende terwijl dit wel haar taak is. De zorg van de overheid is gericht op de bewoonbaarheid van het land en de bescherming en verbetering van het leefmilieu zegt onze Grondwet. Gebleken is dat de overheid deze zorg alleen serieus wil nemen als ze daar door Europees recht toe gedwongen wordt.

Een adequaat wetsvoorstel moet gegarandeerd leiden tot een stikstofreductie die voldoende is om de Natura 2000 gebieden in stand te houden. Dat doet dit wetsvoorstel niet, er staan geen afdwingbare doelen in en de beoogde reducties die slechts als inspanningverplichting zijn geformuleerd zijn bovendien veel te laag. Het gevolg zal zijn dat, wanneer dit wetsvoorstel wordt aangenomen, er weer kostbare tijd verloren gaat want ook dit keer zal deze regelgeving uiteindelijk weer sneuvelen op grond van de Habitatrichtlijn. Kostbare tijd is dan opnieuw verloren gegaan want zolang de "stikstofkraan" te ver blijft openstaan accumuleert het teveel aan stikstof in de ecosystemen met alle gevolgen van dien. Er treedt dan steeds meer schade op waarvan straks nog slechts een beperkt deel te herstellen is met hoge kosten.

Dertig jaar geleden al werden in het Nationaal Milieubeleidsplan (NMP) doelen gesteld om de milieuvervuiling door stikstofoxiden en ammoniak terug te brengen: in 2010 zou het probleem opgelost zijn. Dat doel is niet gehaald en evenmin zijn de doelen uit alle daaropvolgende stikstofplannen niet gehaald.

De overheid moet daar lering uit trekken en nu doorpakken.

Het is daarbij onontkoombaar dat de Nederlandse landbouwsector gesaneerd moet worden met name de veehouderij die in omvang veel te groot is. Met de omvang van de huidige veestapel zal de noodzakelijke reductie van de ammoniakuitstoot met technische middelen niet haalbaar zijn. Bovendien leidt een telkens verdergaande technologisering ook niet tot de gewenste duurzame landbouw die we in de toekomst nodig hebben.